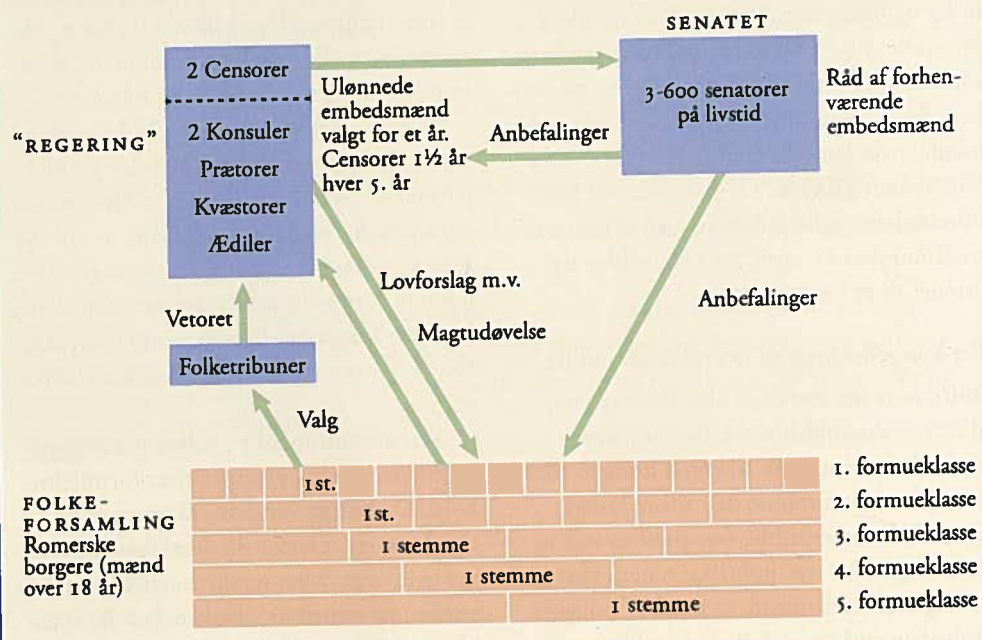

DET POLITISKE SYSTEM I REPUBLIKKEN

I toppen af det, man kunne kalde den romerske regering, var der to konsuler og under dem et antal embedsmænd, som tog sig af retsvæsen, politi og finansvæsen. Embederne skulle beklædes i en fast rækkefølge, og konsul kunne man tidligst blive som 42-årig. Hvert femte år valgtes to tidligere konsuler til censorer.

De foretog en folketælling og gennemgik borgernes formueforhold. Hvis man ikke havde den krævede formue, blev man degraderet til en lavere klasse. Det sikrede bl.a., at kun de absolut rigeste kunne have sæde i senatet og vælges til statsemedlerne.

Skema over det politiske system under republikken

nerede handelen i det vestlige Middelhav og havde stærke interesser i det sydlige Italien. Rom besejrede Karthago og erobrede Sicilien, Sardinien og Korsika.

I Den 2. Puniske Krig kort før år 200 f.Kr. rykkede Karthagos hærfører Hannibal med store styrker, der også omfattede krigselefanter, gennem Sydfrankrig, over Alperne og ned i Italien. Han besejrede romerne i flere slag, men vovede dog ikke at gå mod selve Rom. Alligevel var det nær blevet en katastrofe for romerne, for mange bystater i Italien sluttede sig til Hannibal. Først da romerne angreb selve Karthago, blev byen besejret.

Men 50 år senere brød Den 3. Puniske Krig ud. Nu ville romerne gøre det helt af med Karthago og sætte sig i besiddelse af byens frugtbare nordafrikanske områder. Krigen endte med, at Karthago blev udsløttet i 146 f.Kr.

Resultatet af krigen mod Karthago blev, at romerne fik magten i Middelhavet. Under krigen indledte romerne en renlivet imperialistisk politik uden for Italien. De tolererede ikke nogen politisk eller økonomisk konkurrence. Den ny politik kom klart til udtryk ved, at også den stærke handelskonkurrent Korinth i Grækenland blev jævnet med jorden samme år som Karthago.